

126/2008. (X. 22.) AB határozat

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottságnak az országos népszavazás kitűzésére irányuló kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában hozott határozata ellen benyújtott kifogások alapján meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 170/2007. (VII. 18.) OVB határozatát helybenhagyja.
2. Az Alkotmánybíróság a határozott kérelmet nem tartalmazó kifogást visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

I.

1. Az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) a 170/2007. (VII. 18.) OVB határozatával (a továbbiakban: OVBh.) úgy döntött, hogy a Fidesz - Magyar Polgári Szövetség (továbbiakban: Fidesz) és a Kereszténydemokrata Néppárt (a továbbiakban: KDNP) által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát hitelesíti.

Az aláírásgyűjtő ív mintapéldányán a következő kérdés szerepel:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy a - 2002. június 15-i állapot szerint hatályos termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény szerinti - családi gazdálkodót első helyen illesse meg elővásárlási jog termőföld vagy tanya vásárlása esetén?”

A határozat indokolásában az OVB megállapította, hogy a Fidesz és a KDNP által korábban benyújtott, azonos kérdést tartalmazó aláírásgyűjtő ív mintapéldányát az 571/2006. (XI. 21.) OVB határozatával hitelesítette. Az OVB hitelesítő döntését az Alkotmánybíróság a 14/2007. (III. 9.) AB határozatával helybenhagyta. Az aláírásgyűjtő ívet az Országos Választási Iroda vezetője a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 118. § (1) bekezdése alapján 2007. március 9-én látta el hitelesítési záradékkal. A kezdeményezők ezt követően az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 11. §-ában meghatározott határidőn belül nem nyújtották be a népszavazás kitűzéséhez szükséges megfelelő számú aláírást tartalmazó aláírásgyűjtő íveket, hanem 2007. július 9-én a korábbival megegyező kérdésben új országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát nyújtották be hitelesítésre. Az OVB megállapította azt is, hogy K. L. magánszemély az alábbi kérdésben szintén országos népszavazást kezdeményezett: „Egyetért-e Ön azzal, hogy a földterület megművelőjét illesse meg első helyen elővásárlási jog termőföld vásárlása esetén?”

Az OVB kifejtette, hogy az Nsztv. 12. §-a az 57/2004. (XII. 14.) AB határozat (továbbiakban: Abh1.) alapján „egyértelműen a hitelesített aláírásgyűjtő ívekre, illetőleg kérdésekre vonatkozik”, valamint ugyancsak az Abh1.-re hivatkozva rögzítette, hogy az „aláírásgyűjtő ív hitelesítése akkor tekinthető befejezettnek, ha az Országos Választási Iroda vezetője a Ve. 118. § (1) bekezdése alapján hitelesítési záradékkal látja el, ugyanis csak ezután kerülhet sor az aláírásgyűjtés megkezdésére” (ABH 2004, 809, 815.). Erre a Ve. 118. § (1) bekezdése alapján a Ve. 130. § (1) bekezdése szerinti jogorvoslati határidő eredménytelen elteltét követő napon, jogorvoslat esetén az Alkotmánybíróság hitelesítő határozatot helybenhagyó döntésének a Magyar Közlönyben való közzététele napján kerülhet sor. Az OVB tehát az OVBh.-ban arra a következtetésre jutott, hogy az Alkotmány és más törvény még azonos tartalmú kérdések esetén sem hatalmazza fel arra az OVB-t, hogy az egyik kérdés fentiek értelmében vett hitelesítéséig bármiféle időrendiségre hivatkozva megtagadja a másik kérdés hitelesítését. Mindezek alapján - mivel

az OVBh. meghozatalakor azonos kérdésben nem létezett hitelesített kezdeményezés -, az OVB a Fidesz-KDNP által benyújtott aláírásgyűjtő ív mintapéldányát hitelesítette.

2. A törvényes határidőn belül több kifogást terjesztettek elő az OVBh.-val szemben.

2.1. A kifogást benyújtók egy részének az az álláspontja, hogy a kérdés nem felel meg az egyértelműség követelményének, mert a választópolgárok számára érthetetlen tartalmú kifejezéseket tartalmaz. Ilyen például a „családi gazdálkodó”, az „első helyen elővásárlási jog” fogalmak. A kifogások szerint a kérdés azért sem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésének, mert a népszavazásra bocsátandó kérdés nem tartalmaz olyan megszorítást, hogy elővásárlási jogot csak az eladásra kerülő föld vagy tanya közvetlen szomszédjában földet vagy tanyát birtokló családi gazdálkodó számára biztosítson a törvény. Eredményes népszavazás esetén ezért az Országgyűlésnek olyan törvényt kellene alkotnia, amely szerint az ország összes családi gazdálkodóját első helyen illeti meg az elővásárlási jog bármely tanya vagy termőföld eladása esetében. Az egyik kifogás szerint a kérdésben megfogalmazott állapot ismerete a jogban jártas személyeknek is nehézséget jelent, nemhogy általában a választópolgárok számára. Emellett az indítványozó zavarónak tartotta a kérdésben szereplő gondolatjeleket.

2.2. Egy másik indítvány szerint az ismételt népszavazási kezdeményezés a rendeltetésszerű és jóhiszemű joggyakorlás elvét sérti. A kezdeményezők a népszavazás jogintézménye céljával, rendeltetésével éltek vissza azáltal, hogy korábban az aláírásgyűjtő ívek hitelesítése ellenére az aláírásgyűjtést nem kezdték meg, hanem a négy hónapos határidő leteltét követően ugyanazt a kérdést tartalmazó ívet újra hitelesítésre nyújtották be. A kifogást előterjesztő szerint az aláírások gyűjtését ésszerű időn belül meg kell kezdeni, s az nem köthető semmilyen önkényes feltételhez. Ehhez kapcsolódóan egy másik indítvány is azt az álláspontot képviseli, hogy a kérdés korábbi hitelesítését követően az aláírásgyűjtésre rendelkezésre álló időszak eredménytelen elteltével a népszavazás újbóli kezdeményezése és az ügyben eljáró szervek új eljárásra „kényszerítése” ellentétes a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményével, joggal való visszaélésnek minősül.

2.3. Az egyik kifogás szerint az Alkotmány 28/E. §-a sérül azáltal, hogy az aláírásgyűjtésre jogot szerzett személy nem gyűjt aláírásokat, viszont a határidő lejártakor ismételten benyújtja ugyanazt a kérdést az OVB-hez és ily módon az Alkotmány 28/E. §-ában szabályozott négy hónapos határidőt önkényesen meghosszabbítja, és így az „aláírásgyűjtést mindaddig ismételni lehet, amíg a 200 000 ezer aláírást egyszer össze nem gyűjtik.”

2.4. Az egyik kifogást tevő szerint az OVB nem a hatályos törvények és az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint járt el akkor, amikor a hasonló tartalmú kérdéseket egymástól függetlenül vizsgálta, és nem alkalmazta a megelőzés elvét. Az indítványozó szerint sérül az egyértelműség elve, mert az azonos tárgykörben több kérdésben megtartott és eredményesen záruló ügydöntő népszavazás eredménye „végképp követhetlenné teheti az Országgyűlés számára, hogy a jogalkotás terén végrehajtó szerepköréből fakadóan milyen kötelezettség terheli”.

2.5. Több indítványozó szerint azért kellett volna az OVB-nek megtagadnia a hitelesítést, mert országos népszavazást állampolgár kezdeményezhet, párt vagy más szervezet nem.

2.6. Egy másik kifogás szerint az OVB határozata jogszabálysértő, mert nem szól arról, hogy az aláírásgyűjtő íveket pontosan mikor nyújtották be, és hogy azok ugyanazon kérdéssel nem négy hónapon belül lettek-e benyújtva. Ehhez kapcsolódik az a kifogás, amely szerint az aláírásgyűjtő ívet 2007. július 9-én 16.00-kor adták át az OVB-nek. Ha viszont a határidő 16 órakor járt le, akkor a kezdeményezést csak azt követően (például 16 óra 00 perc 10 másodperckor) nyújthatták volna be.

2.7. Kifogás érkezett arra vonatkozóan is, hogy az Alkotmánybíróság mondja ki: az OVB törvényt sértést követett el, mert nem állapította meg és az Országgyűlés elnökét nem tájékoztatta arról, hogy a népszavazást kezdeményezők az aláírások gyűjtésére rendelkezésre álló határidőt elmulasztották és kezdeményezésük a jogszabályi követelményeknek nem felelt meg.

2.8. Végül az egyik kifogást benyújtó jogszabályok pontos megjelölése és alkotmányjogilag értékelhető érvek nélkül támadta az OVBh.-t.

A kifogást benyújtók azt kérték, hogy az Alkotmánybíróság az OVBh.-t semmisítse meg, és utasítsa az OVB-t új eljárás lefolytatására. A határozat ellen érkezett, a törvényi feltételeknek megfelelő kifogásokat az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.)

Tü. határozat (ABH 2003, 2065.) 28. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság egyesítette és egy eljárásban bírálta el.

II.

Az Alkotmánybíróság a kifogások vizsgálata során az Alkotmány, a Ve., valamint az Nsztv. alábbi rendelkezéseire volt figyelemmel:

1. Alkotmány érintett rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.

(2) A Magyar Köztársaságban minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást választott képviselői útján, valamint közvetlenül gyakorolja.”

„28/C. § (1) Országos népszavazást döntéshozatal vagy véleménynyilvánítás céljából lehet tartani, a népszavazás elrendelésére kötelezően vagy mérlegelés alapján kerül sor.

(2) Országos népszavazást kell tartani legalább 200 000 választópolgár kezdeményezésére.

(3) Ha az országos népszavazást el kell rendelni, az eredményes népszavazás alapján hozott döntés az Országgyűlésre kötelező.

(4) Mérlegelés alapján országos népszavazást a köztársasági elnök, a Kormány, az országgyűlési képviselők egyharmada vagy 100 000 választópolgár kezdeményezésére az Országgyűlés rendelhet el.”

„28/E. § Országos népszavazás elrendelésére irányuló állampolgári kezdeményezés esetén négy hónapig, országos népi kezdeményezés esetén két hónapig lehet aláírást gyűjteni.”

2. Az Nsztv. figyelembe vett szakaszai:

„12. § Ha az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ívet, illetőleg a kérdést hitelesítette, ugyanazon tartalmú kérdésben nem nyújtható be aláírásgyűjtő ívek újabb mintapéldánya (2. §), illetőleg népszavazás elrendelésére irányuló újabb kezdeményezés (9. §)

a) a népszavazás megtartásáig, vagy

b) a kezdeményezés elutasításáig, illetőleg

c) az aláírásgyűjtő ívek benyújtására rendelkezésre álló határidő eredménytelen elteltéig.”

13. § (1) A népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.”

3. A Ve. alkalmazott rendelkezései:

„3. § A választási eljárás szabályainak alkalmazása során a választásban érintett résztvevőknek érvényre kell juttatniuk az alábbi alapelveket:

a) a választás tisztaságának megóvása, a választási csalás megakadályozása,

b) önkéntes részvétel a jelölésben, a választási kampányban, a szavazásban,

c) esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között,

d) jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás,

e) jogorvoslat lehetősége és pártatlan elbírálása,

f) a választás eredményének gyors és hiteles megállapítása.”

„130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet - az Alkotmánybírósághoz címezve - az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani.

(2) Az Országgyűlés népszavazást elrendelő, valamint kötelezően elrendelendő népszavazás elrendelését elutasító határozata elleni kifogást a határozat közzétételét követő nyolc napon belül lehet - az Alkotmánybírósághoz címezve - az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani. Az Országos Választási Bizottság a kifogás benyújtásáról haladéktalanul tájékoztatja az Országgyűlés elnökét, a népszavazást elrendelő határozat elleni kifogásról a köztársasági elnököt is.

(3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helybenhagyja, vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”

III.

A kifogások nem megalapozottak.

1. Az Alkotmánybíróságnak a jelen ügyben irányadó hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 1. § h) pontjában foglaltaknak megfelelően a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróságnak a kifogás alapján lefolytatott eljárása jogorvoslati eljárás. Ennek során az Alkotmánybíróság - alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban - a beérkezett kifogás keretei között azt vizsgálja, hogy az aláírásgyűjtő ív és a népszavazásra szánt kérdés megfelel-e a jogszabályi feltételeknek, és hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásában az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el.

2. Az Alkotmánybíróság elsőként a kérdés egyértelműségével kapcsolatos kifogásokat vizsgálta.

2.1. Az Alkotmánybíróság a 15/2003. (IV. 18.) AB határozatban (ABH 2003, 208.) és a 14/2007. (III. 9.) AB határozatban (ABH 2007, 251, 254-255.) már vizsgált kérdésről megállapította, hogy az abban szereplő (szak)kifejezések a kérdés egészének értelmezhetőségét nem zavarják. A népszavazást kezdeményezők változatlanul ahhoz kérik a választópolgárok támogatását, hogy a 2002. június 15-én hatályos, a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény szerinti családi gazdálkodót az első helyen illesse meg elővásárlási jog termőföld vagy tanya vásárlása esetén.

2.2. Az Alkotmánybíróság a népszavazást kezdeményezők szándékát nem vizsgálhatja, ezért a kérdés egyértelműségi vizsgálatkor nem értékelheti, hogy a kérdésbeli közvetítés beillesztése miatt a kezdeményezők ahhoz kérik a választópolgárok támogatását, hogy az Országgyűlés Magyarország valamennyi családi gazdálkodója számára első helyen biztosítsa az elővásárlási jogot, és nem csupán az eladásra kerülő föld vagy tanya közvetlen szomszédjában földet vagy tanyát birtokló családi gazdálkodó számára.

2.3. Az OVB és az Alkotmánybíróság „kizárólag csak azt vizsgálhatja, hogy a konkrét kérdés megfelel-e az alkotmányi és törvényi feltételeknek. Az azonos tárgykörben benyújtott népszavazási kezdeményezések kezdeményezőinek felelőssége, hogy a népszavazási kampányidőszakban felhívják az állampolgárok figyelmét döntéseik esetleges következményeire” [101/2007. (XII. 12.) AB határozat, ABH 2007, 840, 847. (továbbiakban: Abh1.); 102/2007. (XII. 12.) AB határozat (a továbbiakban: Abh2.) ABH 2007, 855, 862.]. Nem vizsgálhatja e két testület azt, hogy a termőföldre vonatkozó elővásárlási joggal kapcsolatban népszavazásra bocsátandó kérdések zavarják-e egymást.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a kérdés egyértelműségét érintő kifogásokat elutasította.

3. Az Alkotmánybíróság az OVB hitelesítési eljárásban hozott határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásában kizárólag azt vizsgálhatja, hogy az indítványozott kérdés megfelel-e az alkotmányi és törvényi feltételeknek, valamint azt, hogy az OVB eljárása a vonatkozó jogszabályokkal összhangban van-e. Több kifogást tévő szerint az OVB azért nem járt el a hatályos törvényeknek megfelelően, mert nem alkalmazta a megelőzés elvét, az azonos tárgykörben benyújtott kérdéseket egymástól elkülönítve vizsgálta. Az Nsztv. 12. §-ában szabályozott védettség csak arra az esetre vonatkozik, amikor a korábban benyújtott kérdés már hitelesítésre került. Az 57/2004. (XII. 14.) AB határozatban (ABH 2004, 809, 815.) kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az Nsztv. 12. §-ában említett hitelesítés az a pillanat, amikor az Országos Választási Iroda vezetője a Ve. 118. § (1) bekezdése értelmében hitelesítési záradékkal látja el az adott aláírásgyűjtési ív mintapéldányát. Sem az Nsztv., sem a Ve. nem rendelkezik arról az esetről, amikor olyan időpontban nyújtanak be azonos tárgykörben újabb kezdeményezést az OVB-hez, amikor a korábban azonos tárgykörben benyújtott kérdés még nem került a fentiek szerint hitelesítésre. Törvényi felhatalmazás hiányában ilyen esetben az OVB nem volt jogosult a megelőzés elvének alkalmazására [Abh1., ABH 2007, 840, 846.; Abh2., ABH 2007, 855, 861.]. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság elutasította azokat a

kifogásokat, amelyek az OVB eljárásának törvénybe ütközését arra alapozták, hogy annak során az OVB nem alkalmazta a megelőzés elvét.

4. Az Alkotmánybíróság a Ve. 3. § d) pontjában foglalt rendeltetésszerű és jóhiszemű joggyakorlás elvének sérelmét állító kifogások alapján is vizsgálta az OVBh-t. A jelen határozattal érintett kérdést tartalmazó aláírásgyűjtő ívek mintapéldányát az OVB a 131/2002. (VII. 11.) és az 571/2006. (XI. 21.) OVB határozataiban már hitelesítette, és azokat az Alkotmánybíróság a 15/2003. (IV. 18.) és a 14/2007. (III. 9.) AB határozataiban (ABH 2003, 208.; ABH 2007, 251.) népszavazásra bocsáthatónak találta. Ezt követően a Ve. 118. § (1) bekezdése alapján az Országos Választási Iroda hitelesítési záradékkal látta el az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát. Az aláírásgyűjtést a záradékkal ellátott aláírásgyűjtő ív másolataival lehetett volna elkezdni. „A népszavazáshoz való jog mint alanyi jog kiterjed a népszavazás kezdeményezésére, támogatására (beleértve az aláírást és aláírások gyűjtését), illetve a szavazásban való részvételre.” [52/1997. (X. 14.) AB határozat, ABH 1997, 331, 344.] A népszavazást kezdeményezők tehát jogot szereztek arra, hogy megkezdjék az aláírásgyűjtést. Az aláírásgyűjtés nem indult meg. Azonban a Ve. 3. § d) pontjában foglalt, a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlásra vonatkozó alapelvből nem következik, hogy a népszavazást kezdeményező köteles elkezdni az aláírások gyűjtését. A választási szervek által jogerősen hitelesített aláírásgyűjtési ív mintapéldánya csak feljogosít az aláírások gyűjtésére. Az Alkotmánybíróság az azonos helyzetet korábban elbíráló Abh2.-ben már kifejtette, hogy [s]em az OVB, sem az Alkotmánybíróság

”
nem vizsgálhatja a népszavazási kezdeményezések mögött álló vélt, vagy valós politikai szándékot; csak arról dönthet, hogy az adott kérdés megfelel-e az alkotmányi és törvényi követelményeknek. A hatályos szabályozás[a] alapján a népszavazás kezdeményezőjének nincs olyan, az Alkotmányon vagy valamely törvényen alapuló jogi kötelezettsége, hogy az aláírásgyűjtő ív hitelesítését követően meg is kezdje az aláírásgyűjtést, illetve a gyűjtött aláírásokat az Alkotmány 28/E. §-a szerinti határidőn belül benyújtsa az OVB-hez. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság elutasította azokat a kifogásokat, amelyek azért kérték az OVBh. megsemmisítést, mert a kérdés ismételt felvetése a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás elvébe ütközik” (Abh2., ABH 2007, 855, 863., ugyancsak rögzítve: Abh1. ABH 2007, 840, 849.). Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján a jelen ügyben is elutasította a Ve. 3. § d) pontjának sérelmét állító kifogásokat.

5. Egy kifogás az Alkotmány 28/E. §-ának sérelmét látta abban, hogy az ott meghatározott négy hónapos aláírásgyűjtési időszak meghosszabbodik azáltal, hogy az aláírásgyűjtésre jogot szerzett személyek nem gyűjtenek aláírást, hanem az időszak lejártakor az adott kérdésre vonatkozóan ismételten országos népszavazási kezdeményezést nyújtanak be. Az Abh2.-ben az Alkotmánybíróság rögzítette, hogy „az újra benyújtott kérdés új népszavazási kezdeményezésnek minősül. Így bár a »kampányidőszak« meghosszabbodik, a vitatott téma hosszabb ideig marad a közérdeklődés, közbeszéd középpontjában, ez az aláírások gyűjtésének határidejét nem hosszabbítja meg. Az elsőként benyújtott kezdeményezés aláírási ívein gyűjtött aláírások nem használhatóak ugyanis fel a későbbiekben benyújtott kezdeményezés során. Ez többek között a Ve. 118. § (1) bekezdéséből is következik, mely szerint az »aláírásgyűjtést a hitelesítési záradékkal ellátott aláírásgyűjtő ív másolatával lehet megkezdni.«” (Abh2., ABH 2007, 855, 862.) Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően elutasította az Alkotmány 28/E. §-ának sérelmére irányuló kifogást.

6. Több kifogásban hivatkoztak arra, hogy országos népszavazási kezdeményezés benyújtására csak állampolgárok (magányszemélyek) jogosultak, politikai pártok nem, így az OVB-nek érdemi vizsgálat nélkül el kellett volna utasítania a Fidesz és a KDNP képviselőiben benyújtott kezdeményezéseket. Az Alkotmánybíróság az Abh2.-ban már foglalkozott ezzel a kérdéssel, és az alábbiakra mutatott rá. [K]ülönbséget kell tenni az ügyszó, ”
országos népszavazást kezdeményezők és az ügyszó, országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát hitelesítésre benyújtók között (a Ve. terminológiája szerint: kezdeményezést benyújtók). (...) [N]em zárja ki törvényi rendelkezés azt, hogy a népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát hitelesítésre természetes személyen kívül más is, így társadalmi szervezet, jogi személy stb. is benyújthasson. A Ve. 149. § i) pontjában foglalt értelmező rendelkezés kifejezetten utal arra, hogy aláírásgyűjtő ívet nem csak természetes személyek nyújthatnak be hitelesítésre. Eszerint ugyanis a Ve. alkalmazásában »kezdeményezést benyújtók: népszavazás állampolgári kezdeményezése, valamint népi kezdeményezés esetén azok a szervezetek, illetve

magánszemélyek, amelyek, illetve akik a kezdeményezést benyújtották.» (Abh2., ABH 2007, 855, 863-864.). Az Alkotmánybíróság ezek alapján elutasította azokat a kifogásokat, amelyek arra hivatkozással kérték megsemmisíteni az OVBh.-t, hogy a hitelesített aláírásgyűjtő ívek mintapéldányait nem arra jogosult személyek nyújtották be.

7. Tekintettel arra, hogy az OVB (és az Alkotmánybíróság) a korábbiakban kifejtettek szerint állapította meg jelen esetben is az Nsztv. 12. §-a szerinti hitelesítés időpontját, az Alkotmánybíróságnak most kizárólag azt kellett vizsgálnia, hogy az OVBh. meghozatalakor volt-e azonos vagy hasonló tárgykörben korábban hozott OVB-döntés, amely az Nsztv. 12. §-a értelmében védetségben részesül. Nem kellett az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia azt, hogy az OVBh. alapjául szolgáló döntés 16:00-kor vagy 16:00:10-kor érkezett-e. Az Alkotmánybíróság így az ilyen alapon benyújtott kifogásokat is elutasította.

8. Az Alkotmánybíróság nem vizsgálta, hogy az OVB elnöke tájékoztatta-e az Nsztv. 4. § (3) bekezdése alapján az Országgyűlés elnökét. Az Alkotmánybíróság nem róhatja a népszavazás kezdeményezőjének terhére az OVB elnökének esetleges mulasztását. Ez a momentum a kezdeményezés és az azt hitelesítő OVB határozat felülvizsgálatában nem játszhat szerepet. Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően az erre vonatkozóan benyújtott kifogást elutasította.

9. Az Alkotmánybíróság visszautasította az OVBh.-t jogszabály pontos megjelölése és alkotmányjogilag értékelhető érvek nélkül támadó kifogást. Ezt az Alkotmánybíróság az Abtv. 22. § (1) bekezdése alapján - határozott kérelem hiányában - nem tekintette érdemben elbírálni indítványnak.

Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az országos népszavazás kitűzésére irányuló állampolgári kezdeményezések aláírásgyűjtő ívének hitelesítéséről, illetve a hitelesítés megtagadásáról hozott OVB határozat ellen a Ve. 130. § (1) bekezdése szerint 15 napon belül lehet kifogást előterjeszteni. A Ve. 4. § (3) bekezdése értelmében az e törvényben meghatározott határidők, - így a kifogás benyújtására nyitva álló határidő is - jogvesztők. A határidő elteltét követően kifogás már nem nyújtható be, a határidőben előterjesztett kifogások pedig a határidőn túl nem egészíthetők ki és nem módosíthatók. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság a határidőben előterjesztett kifogásokhoz kapcsolódóan a határidő leteltét követően benyújtott kiegészítéseket figyelmen kívül hagyta.

Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkó Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
előadó alkotmánybíró